

μαγεύω

μαγεύω, ρ. [<μαγεύω <μάγος]. **1.** κάνω μάγια, δένω κάποιον με μάγια: «λες και το μάγεψαν αυτό το παιδί και πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο». (Λαϊκό τραγούδι: θα κάνω μάγια να σε **μαγέψω**, την καρδιά σου θέλω να κλέψω). **2.** ασκώ γοητεία, θέλω: «ήταν τόσο όμορφη γυναίκα, που τον μάγεψε με την πρώτη ματιά που του 'ριξε || κάθε φορά που ανοίγει το στόμα του, μαγεύει τον κόσμο μ' αυτά που λέει». (Λαϊκό τραγούδι: τα μάγουλά του κοκκινίζουν και με σφάζουν, η ομορφιά του μ' έχει κάνει σαν τρελή, με γοητεύει, με **μαγεύει**, με παιδεύει, τον εσυμπάθησα, μανούλα μου, πολύ).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας